Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 11 juli 2013*

”Dumpning — Import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Kina, Vietnam, Pakistan eller Filippinerna — Giltighetstiden för antidumpningsåtgärderna har gått ut — Översyn — Artiklarna 4.1, 5.4 och 9.1 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 4.1, 5.4 och 9.1 i förordning (EG) nr 1225/2009) — Begreppet gemenskapsindustrin — Fastställande av skada — Motiveringsskyldighet”

I mål T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., Piła (Polen),

Philips Lighting BV, Eindhoven (Nederländerna),

företrädda av advokaten L. Catrain González och E. Wright, barrister,

klagande,

med stöd av

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, Hangzhou (Kina), företrätt av advokaterna M. Ga mbardella och V. Villante,

och

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Budapest (Ungern), företrätt av advokaten P. De Baere,

intervenienter,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av J.-P. Hix i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna G. Berrisch och G. Wolf, därefter av J.-P. Hix och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av G. Berrisch,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av H. van Vliet och K. Talabér-Ritz, båda i egenskap av ombud,

och

* Rättegångsspråk: engelska.

Osram GmbH, München (Tyskland), företrätt av advokaten R. Bierwagen,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 272, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden S. Papasavvas samt domarna K. O'Higgins (referent) och D. Gratsias,

justitiesekreterare: handläggaren J. Weychert,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 september 2012,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 De i förevarande mål aktuella grundläggande antidumpningsbestämmelserna utgörs av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2117/2005 av den 21 december 2005 (EUT L 340, s. 17) (nedan kallad grundförordningen). Grundförordningen har därefter ersatts av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättad genom EUT L 7, 2010, s. 22).

2 I artikel 3.1 i grundförordningen (nu artikel 3.1 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”Enligt denna förordning skall, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig ’skada’ för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet skall tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.”

3 I artikel 4.1 i grundförordningen (nu artikel 4.1 i förordning nr 1225/2009) preciseras bland annat följande:

”Vid tillämpning av denna förordning skall begreppet ’gemenskapsindustri’ avse alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenter är förbundna med exportörer eller importörer eller själva är importörer av den produkt som påstås vara dumpad, får begreppet ’gemenskapsindustri’ begränsas till att avse övriga producenter. …”

4 Artikel 5.1 första stycket i grundförordningen (nu artikel 5.1 första stycket i förordning nr 1225/2009) har följande lydelse:

”Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 6 skall en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företräder gemenskapsindustrin framför ett skriftligt klagomål.”

5 Artikel 5.4 i grundförordningen (nu artikel 5.4 i förordning nr 1225/2009) har följande lydelse:

”En undersökning enligt punkt 1 skall endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad det bland gemenskapsproducenter av likadan produkt finns stöd för eller motstånd mot klagomålet, fastställs att klagomålet är ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning. Klagomålet skall anses vara ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning om det stöds av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Undersökningen skall dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.”

6 I artikel 9.1 i grundförordningen (nu artikel 9.1 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande: ”Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse.”

7 I artikel 9.4 i grundförordningen (nu artikel 9.4 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs bland annat följande:

”Om det av de faktiska omständigheter som slutligen konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande enligt artikel 21, skall rådet införa en slutgiltig antidumpningstull på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén.”

8 I artikel 11.2 i grundförordningen (nu artikel 11.2 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs bland annat följande:

”En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.”

9 I artikel 11.5 i grundförordningen (nu artikel 11.5 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs bland annat följande:

”De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 [i denna artikel].”

Bakgrund till tvisten

10 Sökandebolagen utgörs dels av Philips Lighting Poland S.A. (nedan kallat Philips Poland), ett företag bildat enligt polsk rätt som vid sin anläggning i Piła (Polen) tillverkar integrerade elektroniska kompaktlysrör och som vid tiden för omständigheterna i målet importerade stora mängder integrerade elektroniska kompaktlysrör från Kina, avsedda att säljas vidare i Europeiska unionen, dels av Philips Lighting BV (nedan kallat Philips), ett bolag bildat enligt nederländsk rätt som tillverkar delar till integrerade elektroniska kompaktlysrör i Roosendaal (Nederländerna) och bedriver forsknings- och utvecklingsverksamhet avseende nämnda typ av lysrör. Båda bolagen ägs till 100 procent av Koninklijke Philips Electronics NV, ett bolag bildat enligt nederländsk rätt.

11 Den 16 juli 2001 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 1470/2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 195, s. 8). Genom denna förordning infördes slutgiltiga antidumpningstullar på mellan 0 och 66,1 procent på sådan import.

12 Den 6 juni 2005 antog rådet förordning (EG) nr 866/2005 om utvidgning av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som införts genom förordning (EG) nr 1470/2001 för import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till att omfatta import av integrerade elektroniska kompaktlysrör som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 145, s. 1).

13 Förordningarna nr 1470/2001 och nr 866/2005 ändrades genom rådets förordning (EG) nr 1322/2006 av den 1 september 2006 (EUT L 244, s. 1).

14 Den 14 oktober 2005 offentliggjorde Europeiska gemenskapernas kommission ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut för de ovannämnda antidumpningsåtgärderna (EUT C 254, s. 2).

15 Den 18 april 2006 mottog kommissionen en begäran om översyn av nämnda åtgärder, vilken ingetts av Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (nedan kallat 2CFL-i), vilken i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen agerade för Osram GmbH:s räkning.

16 Den 12 juni 2006 sände kommissionen ett frågeformulär till fyra gemenskapsproducenter av integrerade elektroniska kompaktlysrör, nämligen GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland och SLI Sylvania Lighting International (nedan kallat Sylvania), för att kommissionen skulle kunna fastställa att de producenter som stod bakom begäran om översyn var tillräckligt representativa.

17 Den 28 juni 2006 inkom sökandebolagen med ett gemensamt svar på det i föregående punkt nämnda frågeformuläret. De angav däri särskilt att de motsatte sig att en översyn skulle inledas. GE Hungary och Osram angav däremot i sina svar att de ställde sig positiva till att ett sådant förfarande skulle inledas. Sylvania, för sin del, svarade inte på frågeformuläret.

18 Efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15 i grundförordningen (nu artikel 15 i förordning nr 1225/2009) fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn enligt artikel 11.2 i förordningen och offentliggjorde den 19 juli 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av ett sådant förfarande (EUT C 167, s. 13) och inledde en undersökning avseende perioden mellan den 1 juli 2005 och den 30 juni 2006.

19 Kommissionen sände därefter ett frågeformulär till samtliga berörda parter, däribland de fyra gemenskapsproducenterna av integrerade elektroniska kompaktlysrör och de företag som importerade sådana till gemenskapen.

20 Den 8 september 2006 besvarade Philips Poland det frågeformulär som hade tillställts företaget i egenskap av gemenskapsproducent och den 18 september 2006 besvarades det frågeformulär som samma företag erhållit i egenskap av importör till gemenskapen.

21 Kommissionen hade i november 2006 genomfört kontrollbesök hos bland annat sökandebolagen och tre andra gemenskapsproducenter av integrerade elektroniska kompaktlysrör.

22 Genom skrivelse av den 26 november 2006 meddelade GE Hungary kommissionen att företaget fortsättningsvis inte ansåg att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upprätthållas.

23 Genom skrivelse av den 30 november 2006 bad sökandebolagen kommissionen precisera huruvida det mot bakgrund av GE Hungarys ställningstagande fortfarande var möjligt att begäran om översyn hade stöd av gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. Sökandebolagen hävdade att 2CFL-i endast företrädde Osram och att detta företag var den enda producenten av integrerade elektroniska kompaktlysrör i gemenskapen som önskade upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna och att den sammanlagda produktionen av integrerade elektroniska kompaktlysrör hos Philips Poland och GE Hungary utgjorde mer än 50 procent av den totala gemenskapsproduktionen av sådana lysrör.

24 Genom två skrivelser av den 19 december 2006 meddelade Sylvania kommissionen att det enligt detta företags uppfattning inte längre låg i gemenskapens intresse att upprätthålla antidumpningsåtgärderna.

25 Den 10 januari 2007 framförde Philips Poland till kommissionen sina skriftliga synpunkter avseende frågan om skada och avseende gemenskapsintresset. Av dessa synpunkter framgick återigen att Osram enligt Philips Poland inte företrädde gemenskapsindustrin.

26 Följande dag hördes sökandebolagen av kommissionen i dennas lokaler. Sökandebolagen framlade därvid sin strategi för gemenskapsförsörjning av integrerade elektroniska lysrör och uttryckte ånyo sin tveksamhet huruvida Osram kunde företräda gemenskapsindustrin samt förordade att undersökningen skulle avslutas.

27 Den 6 februari 2007 inkom sökandebolagen med ytterligare uppgifter till kommissionen.

28 Den 14 februari 2007 inkom sökandebolagen med sina skriftliga synpunkter på de kommentarer som gjorts den 5 februari 2007 av 2CFL-i som svar på en skrivelse från kommissionen av den 19 januari 2007. Sökandebolagen upprepade bland annat att Osram inte företrädde gemenskapsindustrin och begärde återigen att undersökningen skulle avslutas.

29 Den 20 mars 2007 skickade kommissionen ett kompletterande frågeformulär till gemenskapstillverkarna. Philips Poland besvarade detta formulär den 10 april 2007.

30 Den 23 april 2007 gjorde kommissionen ytterligare ett kontrollbesök hos Philips Poland. Den 27 april 2007 lämnade företaget vissa uppgifter till kommissionen som svar på vissa frågor som tagits upp vid besöket.

31 Den 10 juli 2007 lade kommissionen fram en informationshandling med de grundläggande omständigheter och överväganden som kommissionen avsåg lägga till grund för ett förslag att avsluta översynen av de aktuella antidumpningsåtgärderna (nedan kallad informationshandlingen från juli 2007). Kommissionen konstaterade i denna informationshandling bland annat att de fyra gemenskapsproducenterna skulle räknas in i gemenskapens sammanlagda tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen. Kommissionen angav vidare att kraven vad gäller stöd för en begäran om översyn enligt artikel 5.4 i grundförordningen ska vara uppfyllda såväl när denna lämnas in som under undersökningens gång. Kommissionen konstaterade vidare att begäran i förevarande fall hade stöd hos en majoritet av gemenskapsproducenterna när den lämnades in men att stödet ändrats under tiden som undersökningen pågick. Kommissionen konstaterade att den sammanlagda tillverkningen bland de tillverkare som motsatte sig begäran numera utgjorde lite mer än 50 procent av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen och att antidumpningsåtgärderna därför skulle upphävas och översynen avslutas.

32 Den 24 juli 2007 lade Philips Poland fram synpunkter på informationshandlingen från juli 2007 och ställde sig där bakom kommissionens slutsats. Den 25 juli 2007 lade även 2CFL-i fram sina synpunkter på handlingen.

33 Den 31 augusti 2007 lade kommissionen fram en allmän informationshandling (nedan kallad allmän informationshandling) vari den konstaterade att tillämpningsperioden för de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle förlängas med ett år. Kommissionen påpekade bland annat att ”analogt med artikel 9.1 i grundförordningen, i vilken det stadgas att gemenskapen kan vidta åtgärder även om ett klagomål har återkallats om det ligger i gemenskapens intresse, finner gemenskapsinstitutionerna att det i förevarande fall inte är nödvändigt att fatta ett beslut i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen, eftersom … det ligger i gemenskapen intresse att åtgärderna förlängs [med ett år]”. Kommissionen tillade att den för att bedöma skadan beaktat situationen för det företag som stött begäran om översyn.

34 Den 11 september 2007 lade Philips Poland fram synpunkter på den allmänna informationshandlingen och invände därvid mot kommissionens slutsats. Företaget kritiserade särskilt den analoga tillämpningen av artikel 9.1 i grundförordningen.

35 Den 14 september 2007 lade kommissionen, efter att ha hört den rådgivande kommittén, fram ett förslag till rådets förordning om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i [grundförordningen] och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (KOM (2007) 550).

36 Den 15 oktober 2007 antog rådet förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 272, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen). Antidumpningstullarna skulle upprätthållas på en nivå mellan 0 och 66,1 procent under ett års tid.

37 I skälen 20–46 i den angripna förordningen undersökte rådet huruvida den omständigheten att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upphöra kunde antas leda till att dumpningen fortsatte eller återkom. I skäl 46 fann rådet att så var fallet.

38 I skälen 47–93 i den angripna förordningen analyserade rådet sannolikheten för att skadan skulle fortsätta eller återkomma.

39 I denna analys beaktade rådet situationen ”för det företag som stöder klagan” nämligen Osram (skäl 51). Rådet påpekade i skäl 49 i den angripna förordningen att under undersökningen blev de fyra gemenskapsproducenter som samarbetat med rådet granskade mot bakgrund av artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. Rådet angav att ”[d]e detaljerade resultaten … visade en komplex bild av en sektor, vars struktur [tycktes] befinna sig i ständig rörelse och där tillverkarna [intog] olika hållningar till situationen. Den största tillverkaren mätt i produktionsvolym [ställde] sig positiv till fortsatta åtgärder, medan övriga tillverkare [var] emot detta”. I skäl 50 i den angripna förordningen angav rådet att den största tillverkaren, i förevarande fall Osram, stod för cirka 48 procent av gemenskapsproduktionen, ”vilket utan tvekan [utgjorde] en betydande andel” av denna. Dessutom tillade rådet att den regel som anges i artikel 9.1 i grundförordningen och som innebär att ”gemenskapen [kunde] vidta åtgärder även om en klagan [dragits] tillbaka, om detta [låg] i gemenskapens intresse” och att ”Denna bestämmelse [skulle] tillämpas på motsvarande sätt i en översyn vid giltighetstidens utgång, där klagan inte har dragits tillbaka helt och hållet, utan där en stor gemenskapstillverkare [ställt] sig fortsatt positiv till åtgärderna”. Rådet angav även att ”[o]m denna tillverkare [utgjorde] en stor andel av gemenskapsindustrin, vilket [var] fallet här, är det denna tillverkares uppgifter om skada som [betraktades] som de bästa tillgängliga uppgifterna”.

40 Rådet drog efter analysen slutsatsen att ”det [var] sannolikt att fortsatt eller återkommande skadevållande dumpning [skulle ha ägt rum] om [de aktuella] antidumpningsåtgärderna … [hade upphävts]” (skäl 93).

41 I skälen 94–116 i den angripna förordningen kontrollerade rådet, mot bakgrund av artiklarna 9.1 och 21 i grundförordningen, huruvida det skulle ha varit i gemenskapens intresse att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna och om så var fallet, hur länge. Rådet ansåg att ett upphävande av åtgärderna skulle ha varit förenligt med bedömningen av ”alla berörda intressen”, efter att bland annat ha slagit fast att ”gemenskapsindustrin … själv [var] starkt beroende av importen från Kina för att uppfylla efterfrågan som snabbt [växte], några gemenskapsproducenter [gick] inte in för en fortsättning av åtgärderna, och det har visat sig att åtgärderna [hade] en betydande inverkan på konsumentpriserna och därigenom på konsumenternas val när det gäller om de köper integrerade elektroniska kompaktlysrör eller mindre effektiva glödlampor” (skälen 115 och 116). Rådet vägde emellertid Osrams intresse mot ”de andra intressen som står på spel, främst övriga gemenskapstillverkares intresse” och konstaterade att det på kort sikt låg i gemenskapens intresse att upprätthålla åtgärderna under ännu en anpassningsperiod (skäl 116). Rådet fann närmare bestämt att det var lämpligt att åtgärderna endast upprätthölls i ett år innan de löpte ut på grund av att ”de troliga negativa verkningarna på konsumenterna och andra operatörer [därefter skulle] vara oproportionella i förhållande till de fördelar som gemenskapstillverkarna skulle få genom åtgärderna” (skäl 116).

42 I enlighet med artikel 2 i den angripna förordningen löpte giltighetstiden för nämnda förordning ut den 18 oktober 2008.

Förfarandet och parternas yrkanden

43 Sökandebolagen väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 december 2007.

44 Genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 mars och den 3 april 2008 ansökte Osram och kommissionen om att få intervenera i detta mål till stöd för rådets yrkanden.

45 Genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 mars och den 15 april 2008 ansökte Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (nedan kallat Hangzhou) och GE Hungary om att få intervenera i detta mål till stöd för sökandebolagens yrkanden.

46 Interventionsansökningarna delgavs parterna, som yttrade sig inom de förelagda fristerna.

47 Genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 april, den 16 maj och den 11 juni 2008 ansökte sökandebolagen om att vissa delar i vissa handlingar som bifogats ansökningarna skulle behandlas som konfidentiella i förhållande till Hangzhou, Osram och GE Hungary. Sökandebolagen inkom i detta syfte med en icke-konfidentiell version av berörda handlingar.

48 Genom två beslut av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning av den 9 juni 2008 tilläts Osram och kommissionen att intervenera. Enligt ordföranden skulle en icke konfidentiell version av samtliga handlingar i målet tillställas Osram som skulle ges möjlighet att yttra sig därom. Osram yttrade sig inte inom den förelagda fristen.

49 Genom beslut av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning den 9 oktober 2008 tilläts Hangzhou och GE Hungary att intervenera. Enligt ordföranden skulle en icke konfidentiell version av samtliga handlingar i målet tillställas dessa vilka skulle ges möjlighet att yttra sig därom. Bolagen yttrade sig inte inom den förelagda fristen.

50 Osram, Hangzhou och GE Hungary har inkommit med interventionsinlagor. Sökandebolagen yttrade sig över Osrams interventionsinlaga inom den förelagda fristen. Rådet har yttrat sig över interventionsinlagorna från Hangzhou och GE Hungary inom den förelagda fristen. Kommissionen har inte inkommit med någon interventionsinlaga.

51 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på femte avdelningen, och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.

52 Tribunalen (femte avdelningen) beslutade, på grundval av referentens rapport, att inleda det muntliga förfarandet. Tribunalen anmodade, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i dess rättegångsregler, sökandebolagen att inkomma med vissa handlingar och rådet att besvara vissa skriftliga frågor. Sökandebolagen och rådet efterkom begäran inom de förelagda fristerna.

53 Eftersom en domare hade fått förhinder förordnade tribunalens ordförande, med stöd av artikel 32.3 i rättegångsreglerna, en annan domare för att göra sammansättningen fullständig.

54 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 5 september 2012.

55 Sökandebolagen har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen i sin helhet eller i den del den berör sökandebolagen,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta Osram att ersätta kostnaderna för dess intervention.

56 Rådet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta Hangzhou och GE Hungary att ersätta kostnaderna för deras intervention.

57 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

58 Hangzhou och GE Hungary har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

59 Osram har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

60 Tribunalen anger inledningsvis att rådet i sin duplik har ställt sig tveksamt till huruvida talan kan tas upp till sakprövning, eftersom sökandebolagen inte skulle vara personligen berörda av den angripna förordningen. Rådet har härvidlag gjort gällande att de omständigheter som sökandebolagen har åberopat i sina inlagor i detta avseende inte är tillräckliga för att de ska särskiljas från alla andra ekonomiska aktörer med avseende på förordningen.

61 Unionsdomstolen kan mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet pröva om kravet på en god rättskipning motiverar att talan ogillas i sak utan att det dessförinnan har prövats huruvida talan kan upptas till sakprövning (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 26 februari 2002 i mål C-23/00, rådet mot Boehringer, REG 2002, s. I-1873, punkterna 51 och 52, och av den 23 mars 2004 i mål C-233/02, Frankrike mot kommissionen, REG 2004, s. I-2759, punkt 26).

62 Tribunalen finner mot bakgrund av omständigheterna i förevarande mål att sökandebolagens yrkanden av processekonomiska skäl ska prövas direkt, utan att tribunalen först tar ställning till invändningen om rättegångshinder. Talan om ogiltigförklaring saknar nämligen under alla omständigheter och av skäl som anges nedan, grund.

63 Sökandebolagen har åberopat tre grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen har åsidosatts. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 9.1 i grundförordningen. Den tredje grunden gäller åsidosättande av motiveringsplikten.

64 De två första grunderna sammanfaller och de ska därför prövas tillsammans.

Den första och den andra grunden: Åsidosättande av dels artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen, dels artikel 9.1 i grundförordningen

65 Sökandebolagen har med sin första grund gjort gällande att rådet har åsidosatt artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen genom att inte slå fast att ett upphörande av giltighetstiden för de aktuella antidumpningsåtgärderna hade medfört att skadan skulle fortsätta eller återkomma i den mening som anges i artikel 4.1 i grundförordningen jämförd med artikel 5.4 i grundförordningen. Bolagen har kritiserat rådet för att i skäl 50 i den angripna förordningen ha funnit att Osrams tillverkning utgjorde en ”betydande andel” av gemenskapsproduktionen trots att den endast utgjorde

omkring 48 procent därav. Sökandebolagen har påstått att Osram följaktligen inte kunde anses utgöra gemenskapsindustrin och att rådet inte kunde lägga uppgifterna från detta företag till grund för bedömningen av skadan för gemenskapsindustrin.

66 Sökandebolagen har med sin andra grund hävdat att rådet i det aktuella fallet inte hade rätt att använda sig av artikel 9.1 i grundförordningen.

67 Sökandebolagen har för det första ifrågasatt att den regel som kommer till uttryck i denna bestämmelse kan användas i tillämpliga delar vid en undersökning inom ramen för en översyn vid utgången av antidumpningsåtgärder för det fall begäran om översyn inte har återkallats utan det endast är fråga om att stödet för en sådan begäran har minskat. Det finns ingenting i ordalydelsen – vilken för övrigt är klar och inte behöver tolkas – eller i bestämmelsens systematik som ger stöd för att den skulle kunna utsträckas till att omfatta en sådan situation. Skulle rådets tolkning av artikel 9.1 i grundförordningen godtas leder det till att rådet ges en ny befogenhet som kan vara mycket omfattande. Dessutom skulle det krav som anges i artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen och som innebär att det måste visas att skada för gemenskapsindustrin – som denna definieras i artikel 4.1 i grundförordningen – föreligger för att antidumpningsåtgärder ska kunna införas, tömmas på sitt innehåll. Rådet skulle nämligen kunna göra gällande en befogenhet att agera i vad som av rådet uppfattas som gemenskapens intresse utan att behöva visa att det föreligger skada för gemenskapsindustrin.

68 För det andra har sökandebolagen bestritt att artikel 9.1 i grundförordningen ger rådet utrymme för skönsmässig bedömning när den fastställer vad som menas med gemenskapsindustri vid bedömningen av skadan. Denna bestämmelse gör det endast möjligt att fortsätta en undersökning efter det att begäran om översyn dragits tillbaka och medför inte att artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen inte ska tillämpas.

69 Hangzhou och GE Hungary har i huvudsak gjort gällande samma argument som sökandebolagen.

70 Rådet och Osram har bemött den första och den andra grunden tillsammans.

71 Rådet har för det första hävdat att rådet och kommissionen (nedan kallade institutionerna) gjort en riktig tillämpning av artikel 9.1 i grundförordningen i tillämpliga delar. Institutionerna har fört en argumentation *maiore ad minus* (den som har befogenhet för det hela har även befogenhet för en del) och gjort gällande att om de enligt nämnda bestämmelse har befogenhet att fullfölja förfarandet när hela klagomålet har återkallats måste de med nödvändighet ha befogenhet att fullfölja om endast en del av stödet för en begäran om översyn återkallas. De har påpekat att institutionerna enligt denna bestämmelse inte har möjlighet att upprätthålla antidumpningsåtgärder utan endast att fullfölja undersökningen om de finner att detta ligger i gemenskapens intresse.

72 Rådet har för det andra gjort gällande att om institutionerna beslutar att tillämpa artikel 9.1 i grundförordningen, måste de fastställa vilka de gemenskapsproducenter som utgör gemenskapsindustrin är för att bedöma skadan. Detta måste ske med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet. Rådet har påpekat att om begäran om översyn återkallas eller det inte längre finns tillräckligt stöd för undersökningen, befinner sig institutionerna i en situation i vilken de för att bedöma skadan inte förfogar över någon gemenskapsindustri i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. Rådet har preciserat att i förevarande fall hade institutionerna inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning valt att använda sig av Osram, eftersom det var den enda tillverkaren som stödde begäran, att dess produktion uppgick till nästan 50 procent av den totala produktionen av den likadana produkten i gemenskapen och att rådet hade kunnat agera ”även om (den ändrade inställningen hos GE [Hungary]) som medförde att artikel 9.1 i grundförordningen kom att tillämpas, inte hade ägt rum”.

73 Kommissionen och Osram har bestritt sökandebolagens argument.

74 Tribunalen ska först pröva de argument som avser institutionernas åberopande av artikel 9.1 i grundförordningen i förevarande fall.

75 Vid den tidpunkt då översynsförfarandet ifråga inleddes hade – vilket för övrigt är ostridigt mellan parterna – begäran om översyn gjorts ”av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning” i enlighet med kraven i artikel 11.2 i grundförordningen. Detta innebär att begäran i enlighet med artikel 5.4 i grundförordningen, vilken enligt artikel 11.5 i förordningen är tillämplig på översyn, uttryckligen hade stöd av gemenskapsproducenter som svarade för mer än 25 procent av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten och vars sammanlagda produktion utgjorde mer än 50 procent av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttryckt stöd för eller motsatt sig begäran. En sådan begäran hade nämligen gjorts av 2CFL-i för Osrams räkning och stöddes uttryckligen av detta företag samt av GE Hungary, vilka tillsammans svarade för mer än 50 procent av den totala gemenskapsproduktionen av integrerade elektroniska kompaktlysrör. Vad gäller de andra två gemenskapsproducenterna, nämligen Philips Poland och Sylvania, hade det förstnämnda vid denna tidpunkt uttryckt sitt motstånd mot begäran medan det sistnämnda företaget inte tagit ställning.

76 Vid denna tidpunkt hade kommissionen än större anledning att anse att begäran om översyn hade tillräckligt stöd enligt artikel 5.4 i grundförordningen, eftersom Osram – i likhet med vad som framgår av handlingarna i målet och som är ostridigt mellan parterna – ensamt svarade för mer än 25 procent av gemenskapsproduktionen och hade en produktion som översteg densamma hos den enda gemenskapsproducenten som motsatte sig begäran, i förevarande fall Philips Poland. Det ska tilläggas att det vid denna tidpunkt inte var nödvändigt för kommissionen att mot bakgrund av artikel 4.1 a i grundförordningen slå fast huruvida Philips Poland, som hade band till två producenter-exportörer i Kina och som från Kina importerade mellan 70 och 80 procent av den mängd integrerade elektroniska kompaktlysrör som såldes vidare av detta företag på gemenskapsmarknaden, skulle ingå i gemenskapsindustrin eller ej. Om så hade varit fallet skulle det nämligen endast ha stärkt ovannämnda slutsats.

77 Några månader senare förändrades emellertid situationen när först GE Hungary och därefter Sylvania under pågående översyn meddelade kommissionen att de hädanefter motsatte sig att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upprätthållas. Detta medförde att stödet för begäran om översyn, som visserligen var klart över tröskelvärdet på 25 procent i artikel 5.4 i grundförordningen, likväl sjönk till något under det värde på 50 procent som anges i samma bestämmelse. Den enda gemenskapsproducent som fortsatte att stödja denna begäran, Osram, svarade nämligen för 48 procent av den totala gemenskapsproduktionen av integrerade elektroniska kompaktlysrör. De tre övriga producenterna som motsatte sig begäran, svarade för 52 procent av nämnda produktion.

78 Vid tidpunkten för omständigheterna i målet ansåg institutionerna att om stödet under undersökningens gång minskade till under ett av de två tröskelvärden som anges i artikel 5.4 i grundförordningen skulle översynen behöva avslutas, såvida inte artikel 9.1 i förordningen kunde tillämpas analogt. De var nämligen av den uppfattningen att kraven på stöd för klagomålet eller den ursprungliga begäran om översyn enligt artikel 5.4 i grundförordningen måste vara uppfyllt såväl när klagomålet eller begäran lämnas in som under hela undersökningen.

79 Mot bakgrund av den mycket begränsade skillnaden i procentandelar mellan de producenter som stödde begäran om översyn och de som motsatte sig densamma, ansåg kommissionen att det var nödvändigt att mer i detalj pröva tillämpningen av artikel 4.1 a i grundförordningen på det aktuella fallet. Enligt kommissionen berodde nämligen frågan huruvida Osram, i egenskap av ensam producent som stödde begäran, var saklegitimerad med stöd av artikel 5.4 i grundförordningen på huruvida någon av de fyra gemenskapsproducenterna skulle räknas bort med stöd av artikel 4.1 a i förordningen. Denna fråga var särskilt aktuell vad gäller Philips Poland, på grund av dess höga andel import av integrerade elektroniska kompaktlysrör från Kina.

80 Kommissionen fann således i informationshandlingen från juli 2007, efter att ha genomfört en sådan undersökning, till att börja med, att de fyra gemenskapsproducenterna skulle tas med vid bedömningen av gemenskapsproduktionen. Kommissionen drog därför, i enlighet med sin i punkt 78 ovan nämnda praxis, slutsatsen att översynen skulle avslutas och att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upphöra.

81 Kommissionen prövade därefter på nytt denna fråga och kom till ett nytt ställningstagande. Detta skedde särskilt med anledning av att 2CFL-i yttrat sig över informationshandlingen från juli 2007. 2CFL-i motiverade i sitt yttrande utförligt varför Philips Poland och GE Hungary enligt dess uppfattning inte skulle ingå i gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 a i grundförordningen. Kommissionen konstaterade, såsom den angett i punkt 49 i den allmänna informationshandlingen, att resultaten av undersökningen ”visade en komplex bild av en sektor, vars struktur [tycktes] befinna sig i ständig rörelse”. Detta konstaterande, som inte har ifrågasatts av sökandebolagen i detta mål, stöds av omständigheter som anges i bilagan till den allmänna informationshandlingen. Av denna framgår bland annat att Philips Poland visserligen importerade en betydande andel integrerade elektroniska kompaktlysrör från Kina (mellan 70 och 80 procent av volymen) som sedan såldes vidare på gemenskapsmarknaden men att även Sylvania importerade en betydande andel från Kina (mellan 50 och 60 procent av volymen) och, i mindre utsträckning även GE Hungary (mellan 30 och 40 procent av volymen) och Osram (mellan 20 och 30 procent av volymen). Det angavs även i denna bilaga att Osram och GE Hungary båda hade band till var sin tillverkare-exportör i Kina och att Philips Poland hade band till två producenter-exportörer i Kina. Det framgår vidare att Philips Poland, GE Hungary och Sylvania köpte mer än hälften av de komponenter som används för tillverkningen av integrerade elektroniska kompaktlysrör i gemenskapen utanför densamma. Det framgår även av bilagan att de fyra gemenskapsproducenterna tillhörde multinationella koncerner och att de, vare sig de hade sitt säte i gemenskapen eller utgjorde dotterbolag till bolag med säte utanför gemenskapen, kunde fatta samtliga affärsbeslut rörande produktionsstrategi och import och försäljning av integrerade elektroniska kompaktlysrör inom gemenskapen. Det angavs slutligen att var och en av de fyra gemenskapsproducenterna hade centra för forskning och utveckling i gemenskapen.

82 Mot bakgrund av dessa olika uppgifter var det svårt för kommissionen att med säkerhet fastställa vilken gemenskapsproducent som skulle räknas bort enligt artikel 4.1 a i grundförordningen, om detta skulle ha varit nödvändigt. Även om den höga procentandel av importen av integrerade elektroniska kompaktlysrör från Kina som gällde för Philips Poland gjorde att det fanns allvarliga tvivel huruvida detta företag kunde räknas med i gemenskapsindustrin så gällde således detsamma även Sylvania som också hade en hög andel import. Mot denna bakgrund och såsom framgår av punkt 50 i den allmänna informationshandlingen beslutade kommissionen att låta frågan vara öppen huruvida de fyra gemenskapsproducenterna ingick i gemenskapsmarknaden i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen och följaktligen, huruvida begäran om översyn fortfarande hade det stöd som krävdes enligt artikel 5.4 i förordningen. Kommissionen fann nämligen att efter det att GE Hungary hade återkallat sitt stöd för begäran om översyn och Sylvania hade gett uttryck för sitt motstånd mot densamma motsvarade den aktuella situationen det fall som avses i artikel 9.1 i grundförordningen vad gäller återkallande av klagomål. Kommissionen tillämpade följaktligen denna bestämmelse analogt och slog fast att det låg i gemenskapens intresse att översynen fortsatte.

83 Den analys som kommissionen gjorde och för vilken det redogörs för i punkterna 81 och 82 ovan bekräftades av rådet i den angripna förordningen, vilket framgår av skälen 50 och 94 i förordningen samt av dess bilaga.

84 Tribunalen har redan slagit fast att artikel 5.4 i grundförordningen inte innehåller någon skyldighet för kommissionen att avsluta ett pågående antidumpningsförfarande när stödet för klagomålet har sjunkit under det lägsta tröskelvärdet på 25 procent av gemenskapsproduktionen. Denna bestämmelse rör nämligen endast den grad av stöd som ett klagomål måste ha för att kommissionen ska kunna inleda ett förfarande (förstainstansrättens dom av den 10 mars 2009 i mål T-249/06, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP mot rådet, REG 2009, s. II-383, punkt 139).

85 Tribunalen har till stöd för den ovannämnda bedömningen uttryckligen hänvisat till ordalydelsen av artikel 9.1 i grundförordningen, trots att det i det ovan i punkt 84 nämnda målet Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP mot rådet inte på något sätt var fråga om återkallande av ett klagomål, vilket fall denna bestämmelse avser, utan endast att stödet för klagomålet minskade under förfarandets gång. Detta är en helt logisk lösning, eftersom kommissionen enligt nämnda bestämmelse inte är skyldig att avsluta förfarandet om klagomålet återkallas. Den är således i ännu mindre grad skyldig att avsluta förfarandet om det endast är fråga om ett minskat stöd för detta.

86 Artiklarna 5.4 och 9.1 i grundförordningen är tillämpliga på översynsförfaranden enligt artikel 11.5 i förordningen, vilket för övrigt medgetts av parterna, och därför är de principer som angetts ovan i punkterna 84 och 85 även tillämpliga i förevarande mål. Härav följer att institutionerna var i sin fulla rätt att fortsätta översynen trots att det tröskelvärde på 50 procent som anges i artikel 5.4 i grundförordningen inte längre uppnåddes.

87 Institutionerna var rent formellt inte ens skyldiga att ange att det låg i gemenskapens intresse att översynen fortsatte, vilket de emellertid gjort i förevarande fall, något som framgår av punkt 50 i den allmänna informationshandlingen samt av skälen 50 och 94 i den angripna förordningen. Enligt artikel 9.1 i grundförordningen är nämligen institutionerna uttryckligen skyldiga att beakta gemenskapens intresse, endast i de fall de avser att avsluta förfarandet till följd av att klagomålet återkallats. Det framgår således av denna bestämmelse att institutionerna vid ett sådant återkallande har möjligheten, inte skyldigheten, att avsluta förfarandet, och att de likväl inte kan avsluta förfarandet om detta skulle vara oförenligt med gemenskapens intresse.

88 Det ska tilläggas att tvärtemot vad sökandebolagen har gjort gällande, har rådet genom sin tolkning av artikel 9.1 i grundförordningen inte tillskansat sig någon ny befogenhet. Rådet gjorde nämligen endast bedömningen, med rätta och i likhet med vad som framgår av punkterna 84–87 ovan, att institutionerna med stöd av denna bestämmelse kunde fortsätta översynen trots att det var möjligt att stödet för begäran om översyn kunde ha minskat till under tröskelvärdet på 50 procent. Rådet beslutade dessutom inte, i likhet med vad som klart framgår av den angripna förordningen, att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna under ytterligare ett år förrän efter det att rådet hade slagit fast – såsom det ankom på rådet att göra – att det fortfarande förekom dumpning, att ett upphörande av åtgärderna troligen skulle medföra att denna dumpning och skadan fortsatte och att det låg i gemenskapens intresse att åtgärderna upprätthölls. Rådets tolkning har inte heller lett till att kravet att det ska visas att det föreligger en skada för gemenskapsindustrin, såsom den definieras i artikel 4.1 i grundförordningen, blir innehållslöst. Rådet hade nämligen i det aktuella fallet, såsom det ska visas i punkterna 90–96 nedan, gjort en korrekt definition av gemenskapsindustrin för att fastställa skadan.

89 Härav följer att artikel 9.1 i grundförordningen inte har åsidosatts i detta fall.

90 För det andra ska argumenten avseende definitionen av gemenskapsindustrin för att fastställa skadan, bedömas.

91 Tribunalen erinrar om att en antidumpningsåtgärd enligt artikel 11.2 i grundförordningen inte kan upprätthållas längre än den frist på fem år som anges i denna bestämmelse om inte åtgärdernas upphörande skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Med begreppet skada avses, enligt artikel 3.1 i grundförordningen, väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri.

92 Enligt artikel 4.1 i grundförordningen definieras gemenskapsindustrin som antingen ”alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten” eller ”de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4 [i grundförordningen], av gemenskapens sammanlagda tillverkning av [liknande] … produkt[er]”. I båda

dessa fall får producenter som omfattas av de situationer som avses i artikel 4.1 a i grundförordningen räknas bort. Institutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i valet mellan dessa två alternativ.

93 Gemenskapsindustrin i den mening som används för att fastställa skadan behöver inte nödvändigtvis utgöras av samma producenter som de som utgör gemenskapsindustrin när det gäller att fastställa huruvida det ursprungliga klagomålet har tillräckligt stöd enligt artikel 5.4 i grundförordningen. I det senare av dessa båda fall kan nämligen gemenskapsindustrin enligt bestämmelsens ordalydelse endast omfatta de producenter som stöder klagomålet eller begäran, medan gemenskapsindustrin i det första fallet kan omfatta samtliga gemenskapsproducenter, oavsett huruvida dessa stöder en sådan åtgärd eller ej. Det ska vidare beaktas att definitionen av gemenskapsindustrin för att fastställa skadan görs av institutionerna efter det att förfarandet inletts. Det är emellertid möjligt att en gemenskapsproducent som inledningsvis stött klagomålet eller begäran om översyn, under förfarandets gång drar tillbaka sitt stöd eller avstår från att samarbeta med kommissionen. En sådan producent kommer inte att ingå i gemenskapsindustrin för att fastställa skadan om institutionerna skulle välja att definiera gemenskapsindustrin enligt det andra alternativet i artikel 4.1 i grundförordningen, trots att denne räknats in vid bedömningen av vilket stöd det ursprungliga klagomålet eller begäran om översyn hade.

94 De typfall som uttryckligen eller underförstått avses i artikel 9.1 i grundförordningen, förutsätter per definition att tröskelvärdet på 50 procent enligt vad som anges i artikel 5.4 i förordningen inte har uppnåtts. I likhet med vad rådet har gjort gällande i sitt svar på en skriftlig fråga från tribunalen och vid förhandlingen kan således – när institutionerna utövar sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning och väljer att definiera gemenskapsindustrin enligt det andra alternativ som avses i artikel 4.1 i grundförordningen – den allmänna hänvisningen i artikel 4.1 till artikel 5.4 i grundförordningen vad gäller uttrycket ”betydande del … av gemenskapens sammanlagda tillverkning” inte förstås på annat sätt än att den avser tröskelvärdet på 25 procent och inte tröskelvärdet på 50 procent. Ännu ett skäl för denna lösning är att kravet att gemenskapsindustrin ska utgöra en betydande del av gemenskapsproduktionen syftar till att säkerställa att den sammanlagda tillverkningen hos de producenter som räknas in i gemenskapsindustrin är tillräckligt representativ. Denna sistnämnda egenskap beror emellertid mer på dessa producenters andel av den totala gemenskapsproduktionen än på hur de producenter som inte inräknas med stöd av artikel 5.4 i grundförordningen har ställt sig till klagomålet eller begäran om översyn. Således saknar, såsom rådet har påpekat vid förhandlingen, frågan huruvida Sylvania ställt sig neutralt i förhållande till att antidumpningsåtgärderna ska upprätthållas eller om företaget motsatt sig detta i förevarande mål betydelse för frågan om Osrams produktion är tillräckligt representativ för gemenskapsproduktionen. I det första typfallet skulle, till skillnad från det andra typfallet, Sylvanias produktion inte beaktas vid fastställandet av huruvida tröskelvärdet på 50 procent enligt den ovannämnda bestämmelsen uppnåtts eller ej och Osrams produktion skulle ensam uppfylla detta villkor. Detsamma skulle gälla för GE Hungary om detta företag hade valt att ställa sig neutralt istället för att motsätta sig begäran om översyn.

95 Det ska vidare förtydligas att även om en sådan fråga inte hade tagits upp av sökandebolagen i deras inlagor hade det inte kunnat krävas av institutionerna att de – i ett sådant fall som det som avses i punkt 94 ovan – uteslutande definierade gemenskapsindustrin enligt det första alternativet som anges i artikel 4.1 i grundförordningen, det vill säga genom att inkludera samtliga gemenskapsproducenter. Institutionerna har nämligen såsom angetts i punkt 92 ovan ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller valet mellan dessa två alternativ enligt denna bestämmelse. De kan till exempel föredra det andra alternativet på grund av att detta alternativ redan valts i det förfarande som lett till införandet av de aktuella antidumpningsåtgärderna, att vissa gemenskapsproducenter inte samarbetar eller att det visat sig svårt att med säkerhet fastställa huruvida samtliga gemenskapsproducenter ska räknas in i gemenskapsindustrin eller om vissa av dem ska räknas bort med stöd av artikel 4.1 a i grundförordningen.

96 Rådet beslutade i förevarande fall, såsom framgår av skälen 50 och 51 i den angripna förordningen, att inte ta med Osram i definitionen av gemenskapsindustrin för att fastställa skadan. Detta skedde efter det att rådet erinrat om att detta företag var det enda som fortsatte att ge stöd till begäran om översyn, att stödet för begäran endast återkallats till viss del, att dess produktion utgjorde omkring 48 procent av gemenskapsproduktionen och således ”utan tvekan [utgjorde] en betydande andel av gemenskapsproduktionen” och att dess uppgifter avseende skadan var de bästa uppgifter som var tillgängliga. Tribunalen konstaterar mot bakgrund av vad som slagits fast i punkterna 92–95 ovan att rådet inte gjort sig skyldigt till felaktig rättstillämpning genom att definiera gemenskapsmarknaden på detta sätt. Det har följaktligen inte skett något åsidosättande av artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen.

97 Det ska påpekas att om institutionerna när de tillämpade artikel 4.1 a i grundförordningen hade räknat bort Philips Poland från gemenskapsindustrin skulle deras analys av huruvida skadan skulle fortsätta eller återkomma inte ha förändrats. I ett sådant fall hade Osrams produktion ensam utgjort mer än 50 procent av den totala produktionen av den likadana produkten hos den del av gemenskapsindustrin som hade uttryckt sitt stöd för eller motsatt sig begäran om översyn. Följaktligen skulle, om institutionerna definierat gemenskapsindustrin med stöd av det andra alternativet enligt artikel 4.1 i grundförordningen, det enda företag som hade ingått i beräkningen likväl ha varit Osram.

98 Det ska slutligen erinras om att i den del av den angripna förordningen som ägnas åt bedömningen av gemenskapsintresset har rådet helt riktigt beaktat betydelsen av att de aktuella antidumpningsåtgärderna upprätthålls för de övriga gemenskapsproducenternas intressen.

99 Mot bakgrund av vad som anförts ovan kan talan inte bifallas såvitt avser den första och den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

100 Sökandebolagen har gjort gällande att den angripna förordningen är bristfälligt motiverad i två avseenden.

101 Sökandebolagen har för det första hävdat att rådet inte i tillräcklig utsträckning har motiverat sin bedömning av stödet från gemenskapsproducenterna för att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upprätthållas. De har kritiserat rådet för att inte i den angripna förordningen ha förklarat hur det kom till en helt motsatt slutsats i förhållande till den som kommissionen gav uttryck för i informationshandlingen från juli 2007, trots att det inte lagts fram några nya omständigheter eller någon ny bevisning. De har även kritiserat rådet för att inte ha förklarat hur det kommit fram till att Osrams produktion utgjorde en betydande andel av gemenskapsproduktionen och att tröskelvärdet på 50 procent i artikel 5.4 i grundförordningen således fortfarande var uppfyllt trots att produktionen endast utgjorde 48 procent av gemenskapsproduktionen.

102 Sökandebolagen har för det andra gjort gällande att rådet inte i tillräcklig utsträckning motiverat varför det låg i gemenskapens intresse att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna ytterligare ett år. De har närmare bestämt kritiserat rådet för att det inte gett en klar och tydlig motivering vad gäller Osrams intresse av att upprätthålla åtgärderna. De har hävdat att det i den angripna förordningen inte förklaras på vilket sätt fortsatta åtgärder under ytterligare ett år skulle vara till nytta för Osram, om det gäller företagets förluster eller minskning av antalet anställda i dess fabriker eller på något annat sätt.

103 GE Hungary och Hangzhou har huvudsakligen framfört samma argument som sökandebolagen eller ställt sig bakom dessa.

104 Rådet har med stöd av kommissionen och Osram bestritt att talan kan bifallas såvitt avser den tredje grunden.

105 Enligt rättspraxis ska det av den motivering som krävs enligt artikel 253 EG klart och tydligt framgå hur den unionsinstitution som har antagit den angripna rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att unionsdomstolen ges möjlighet att göra sin prövning (domstolens dom av den 30 september 2003 i mål C-76/01 P, Eurocoton m.fl. mot kommissionen, REG 2003, s. I-10091, punkt 88, och förstainstansrättens dom av den 12 oktober 1999 i mål T-48/96, Acme Industry mot rådet, REG 1999, s. II-3089, punkt 141).

106 Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom kraven på motivering ska bedömas inte endast utifrån rättsaktens lydelse utan även med beaktande av det sammanhang som rättsakten ingår i och de olika rättsregler som gäller på området (förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot kommissionen, REG 1995, s. II-2681, punkt 118). Det är tillräckligt att rådet redovisar de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för förordningens utformning (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-387/94, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-961, punkterna 103 och 104).

107 Sökandebolagen kan för det första inte göra gällande att bedömningen av gemenskapsproducenternas stöd för att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna är bristfälligt motiverad. Följande framgår nämligen klart av bland annat den angripna förordningen jämförd med informationshandlingen från juli 2007 samt den allmänna informationshandlingen, vilka ger upplysningar om det sammanhang i vilket förordningen antogs:

— När begäran om översyn gjordes var Philips Poland den enda gemenskapsproducenten som motsatte sig denna. Osram och GE Hungary stödde uttryckligen begäran och Sylvania hade inte tagit ställning.

— Följaktligen var det ställt utom allt tvivel att stödet för begäran om översyn låg över såväl tröskelvärdet på 25 procent som tröskelvärdet på 50 procent, vilka anges i artikel 5.4 i grundförordningen, som framgår av bland annat punkt 71 i informationshandlingen från juli 2007.

— När undersökningen pågick meddelade GE Hungary och Sylvania kommissionen att de hädanefter motsatte sig begäran om översyn, vilket ledde till att denna begäran fortsättningsvis endast hade stöd från Osram, vars produktion endast var något mindre än 50 procent av den totala gemenskapsproduktionen, vilket framgår av bland annat punkterna 71 och 72 i informationshandlingen från juli 2007.

— Mot bakgrund av den lilla procentuella skillnaden mellan den del av gemenskapsindustrin som stödde begäran och den del som motsatte sig den och av att de två ovannämnda tröskelvärdena måste vara uppnådda, såväl när begäran om översyn gjordes som under hela undersökningen, undersökte kommissionen mer i detalj huruvida vissa gemenskapsproducenter och särskilt Philips Poland skulle räknas bort från gemenskapsindustrin med stöd av artikel 4.1 a i grundförordningen. Detta framgår bland annat av punkterna 28–68 och 70 i informationshandlingen från juli 2007.

— Kommissionen ansåg först, efter att ha genomfört denna undersökning, att de fyra gemenskapsproducenterna skulle räknas med i gemenskapsindustrin och drog följaktligen slutsatsen att översynen skulle avslutas och att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upphävas enligt vad som framgår av bland annat punkterna 69–73 i informationshandlingen från juli 2007.

— Kommissionen beslutade sedan, efter att ha fortsatt sin analys och konstaterat att det var svårt att med säkerhet avgöra huruvida gemenskapsproducenterna skulle räknas bort med stöd av artikel 4.1 a i grundförordningen, att lämna denna fråga öppen liksom följaktligen frågan om

huruvida begäran om översyn fortfarande hade det stöd som krävdes enligt artikel 5.4 i grundförordningen. Detta framgår av punkterna 49 och 50 i den allmänna informationshandlingen och av skälen 49 och 50 i den angripna förordningen.

— Kommissionen ansåg nämligen, efter det motstånd mot begäran om översyn som hade tillkännagetts av GE Hungary och Sylvania under förfarandets gång, att den aktuella situationen motsvarade den situation som avses i artikel 9.1 i grundförordningen. Kommissionen slog således med tillämpning av denna bestämmelse fast att det var i gemenskapens intresse att översynen fortsatte. Detta framgår av punkt 50 i den allmänna informationshandlingen och av skälen 50 och 94 i den angripna förordningen.

— Kommissionens ståndpunkt bekräftades av rådet i den angripna förordningen.

108 Det framgår för övrigt klart av såväl de yttranden som sökandebolagen ingett under översynsförfarandet som av den argumentation som framförts till stöd för de två första grunderna i förevarande mål att bolagen helt och fullt förstått den serie av händelser som återgetts i punkt 107 ovan.

109 Vad gäller sökandebolagens invändning att rådet kom till en helt motsatt slutsats i förhållande till den som kommissionen gav uttryck för i informationshandlingen från juli 2007, trots att det inte lagts fram några nya omständigheter eller någon ny bevisning, ska det konstateras att den saknar betydelse för förevarande grund. Motiveringsskyldigheten är nämligen en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilken hör till frågan om den omtvistade rättsaktens lagenlighet i materiellt hänseende (domstolens dom av den 22 mars 2001 i mål C-17/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-2481, punkt 35).

110 Denna invändning saknar i vart fall stöd i de faktiska omständigheterna. Såsom redan angetts i punkt 81 ovan inkom 2CFL-i nämligen med ett detaljerat yttrande över informationshandlingen från juli 2007 i vilket det redogjordes för varför 2CFL-i ansåg att Philips Poland och GE Hungary skulle räknas bort från gemenskapsindustrin i enlighet med artikel 4.1 a i grundförordningen. Detta yttrande kan utgöra ett godtagbart skäl till att kommissionen omprövade sin bedömning. Detta gäller i än högre grad eftersom, vilket sökandebolagen visste och såsom framgår av deras yttranden under översynsförfarandet, den exakta sammansättningen av gemenskapsindustrin i förevarande fall var en komplex och omtvistad fråga.

111 I motsats till vad sökandebolagen anser kan inte den omständigheten att rådet i den angripna förordningen inte redogjort för varför det avvikit från kommissionens slutsats i informationshandlingen från juli 2007, som sådan, utgöra bristande motivering. Den sistnämnda typen av handling utgör nämligen endast en mellankommande rättsakt i vilken kommissionen endast ger uttryck för en preliminär ståndpunkt (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 29 januari 2008 i mål T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mot rådet, REG 2008, s. II-1, punkt 52).

112 Slutligen har rådet, tvärtemot vad sökandebolagen har hävdat, inte i skäl 50 i den angripna förordningen antytt att det tröskelvärde på 50 procent som avses i artikel 5.4 i grundförordningen hade uppnåtts när rådet angav att Osrams produktion utgjorde en betydande andel av gemenskapsproduktionen. Denna förklaring avsåg nämligen tröskelvärdet på 25 procent som avses i samma bestämmelse. Att påstå att tröskelvärdet på 50 procent fortfarande var uppnått hade för övrigt inte varit meningsfullt, eftersom det i ett sådant fall inte hade varit nödvändigt att åberopa artikel 9.1 i grundförordningen. Enligt den sistnämnda bestämmelsen förutsätts att begäran om översyn har återkallats eller att stödet för begäran har minskat till under tröskelvärdet på 50 procent. Att rådet avsåg tröskelvärdet på 25 procent bekräftas även av den omständigheten att, i punkterna 4 och i

informationshandlingen från juli 2007 och i punkt 4 i den allmänna informationshandlingen och i skäl 4 i den angripna förordningen, uttrycket ”betydande andel” uttryckligen används – i vart fall i den engelska versionen – tillsammans med ”mer än 25 procent av den totala gemenskapsproduktionen”.

113 För det andra är rådets slutsats, i motsats till vad sökandebolagen har hävdat, att det låg i gemenskapens intresse att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna ytterligare ett år, tillräckligt motiverad.

114 Rådet har således i skälen 94–114 i den angripna förordningen klart angett sin bedömning av samtliga berörda intressen, det vill säga de intressen som Osram, övriga gemenskapsproducenter, leverantörer, importörer/handlare, detaljister och konsumenter har. I skälen 115 och 116 i den angripna förordningen vägs dessa intressen mot varandra och sedan drar rådet slutsatsen att ”det på kort sikt [är] i gemenskapens intresse att upprätthålla åtgärderna under ännu en anpassningsperiod”.

115 Sökandebolagen kan inte kritisera rådet för att inte tillräckligt ha förklarat på vilket sätt det låg i Osrams intresse att de aktuella antidumpningsåtgärderna upprätthölls. I skälen 65–93 i den angripna förordningen har rådet nämligen slagit fast och förklarat att om dessa åtgärder skulle upphävas skulle det medföra att skadan som detta företag drabbats av skulle fortsätta eller återkomma. Rådet angav särskilt i skäl 90 i den angripna förordningen att ett sådant upphävande troligtvis skulle leda till en avsevärd försämring av det berörda företagets finansiella situation, då det skulle behöva minska sin försäljning och följaktligen sin produktion eller minska priset, det vill säga det ena eller det andra alternativet. Följaktligen skulle ett upprätthållande av antidumpningsåtgärderna enbart ligga i Osrams intresse. Rådet har inte heller hävdat att ett upprätthållande av antidumpningsåtgärderna skulle göra det möjligt för Osram att komma över alla sina svårigheter utan endast att det skulle hjälpa företaget att göra nödvändiga anpassningar. Vad gäller beslutet att begränsa upprätthållandet av åtgärderna till ett år framgår det av skälen 115 och 116 i den angripna förordningen att det fattats efter en sammanvägning av de olika intressen som berörs. Denna sammanvägning har bland annat lett till slutsatsen att de troliga negativa verkningarna för konsumenterna och för andra operatörer därefter skulle vara oproportionella i förhållande till de fördelar som gemenskapstillverkarna skulle få genom åtgärderna.

116 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden. Talan ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

117 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandebolagen har tappat målet, ska dessa bära sina rättegångskostnader samt ersätta rådets rättegångskostnader med undantag för rådets kostnader med anledning av Hangzhous och GE Hungarys intervention. Sökandebolagen ska även ersätta Osrams rättegångskostnader.

118 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska kommissionen bära sina rättegångskostnader.

119 Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna ska Hangzhou och GE Hungary bära sina rättegångskostnader.

120 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska Hangzhou och GE Hungary ersätta de kostnader som rådet haft med anledning av deras intervention.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Philips Lighting Poland S.A. och Philips Lighting BV ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader med undantag för rådets kostnader med anledning av Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd:s och GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt:s intervention. Sökandebolagen ska även ersätta Osram GmbH:s rättegångskostnader.

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

4) Hangzhou Duralamp Electronics och GE Hungary ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta rådets kostnader med anledning av deras intervention.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 juli 2013.

Underskrifter